

Радіца Дмитро Дмитрович
26.09.1995 – 10.07.2024

Радіца Дмитро Дмитрович народився 26 вересня 1995 року в Республіці Молдова. Згодом разом із родиною переїхав до України та оселився в селі Добропілля. Яке стало для нього справжнім домом. Саме тут минули його юність і становлення, тут він жив, працював і будував своє майбутнє.

Навчався у Державній Кавовській технічній школі, де завоював професію машиніста насосних установок та тракториста-машиніста сільськогосподарського виробництва. Також проходив навчання в підрозділі Херсонського обласного навчально-курсового комбінату в Складовому. Разом із родиною займався землеробством, не цурався жодної роботи, завжди знаходив у ній зміст і користь. Був добрим, справедливим, чуйним і ширим, легко знаходив спільну мову з людьми.

Він брав участь у бою на Запорізькому та Донецькому напрямках, зокрема поблизу Роботине та Авдіївка. У січні 2024 року разом із побратимами залишив у спину зону і понад десять днів тримав оборону проти переважаючих сил противника. Після вилучення з позицій продовжив службу як пілот дрона на найгарячіших ділянках фронту.

Побратими згадують його як мужнього воїна та надійного товарища, який завжди приходив на допомогу й ніколи не відмовляв у підтримці. Був уважним, рішучим і відповідальним, умів швидко приймати рішення в найскладніших умовах.

10 липня 2024 року під час виконання бойового завдання поблизу села Єлизаветівка Покровського району Донецької області по позиції, де перебував Дмитро з побратимами, було здійснено прямиє влучання. Він загинув від численних поранень, несумісних із життям.

За відвагу та самовіддану службу був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня, «Золотим хрестом» від Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного та відзначений грамотами за хоробрість.

У Дмитра залишилися дружина, донька, син, мама та два брати. Для рідних він був опорою і підтримкою, ладною, яка завжди дарувала віру та спокій. Дружина згадує його слова, які він повторював найчастіше: «Все буде добре». Він умів нести із собою надію навіть у найтравивіжші часи.

Дмитро Радіца залишається всім як людина тихої сили, справжньої доброти та великої мужності. Він не прагнув слави, але став воїном, якого пам'ятають і яким пишуться.

Світла пам'ять і вічна слава Захиснику України!!!

Радіца Дмитро Дмитрович (26 вересня 1995 р. - 10 липня 2024 р.)

Дата народження: 26 вересня 1995 р.

Date of death: 10 липня 2024 р.

Date of burial: 16 липня 2024 р.

From: Заставна, Заставнівська міська громада, Чернівецький район, Чернівецька область

Died in the area of: Покровський район, Донецька область

Звання: Солдат

Військова частина: 150 окремий розвідувально-ударний батальйон

Sources:

<https://lostarmour.info/ukr200>

https://t.me/oblrada_cv/7798

<https://bukinfo.com.ua/personaliji/bukovyna-u-zhalobi-proshchayetsya-z-dvoma-po...>

https://molbuk.ua/chernovtsy_news/316050-buv-muzhnim-voinom-zavtra-na-bukovyni-...

<https://petition.president.gov.ua/petition/236828>